

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פָּרַשַׁת פְּנַחֵס עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ כ"ב תמוז, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִׁי

ה' אומר למשה להזכיר לבני ישראל על קרבנות אחרים שמקריבים ביום טוב: הקרבנות המיוחדים לפסח, שבועות, ראש השנה ויום כפור.

פסח: מביאים קרבן פסח ומדי יום בחג הפסח מקריבים קרבן עולה כמו בראש חודש: 2 פרים, איל אחד ושבעה כבשים. לקרבן חטאת מקריבים עז. (זאת למקרה שמישהו עבר עברה בבית המקדש בלי ששם לב לכך למשל, אם נכנס באשר נמצא במצב טמאה מבלי לדעת מכך).

שבועות: כמו הקרבן של ראש חודש: שני פרים, איל אחד, ושבע כבשים לקרבן עולה ושני שעירי עזים לחטאת.

ראש השנה: פה, איל ושבעה כבשים לעולה ושעיר עזים לחטאת.

יום כפור: (כמו הקרבנות של ראש השנה) פה, איל ושבע כבשים לעולה ושעיר עזים אחד לחטאת. (לא כולל השעיר שנשלח לעזאזל במסגרת עבודת הכהן הגדול ביום הכפורים).

יחד עם כל בהמה שהקריבה בקרבן עולה, מוסיפים קרבן מנחה שאותה מכינים מסלת ושמן, ונסכים (זין). עם כל כבש מקריבים עשירת האיפה סלת בלולה ברבע הין שמן ורבע הין זין. עם כל איל מקריבים שתי עשירות האיפה סלת בלולה בשליש ההין שמן ושליש ההין זין.

עם כל פר מקריבים שלוש עשירות האיפה סלת בלולה בחצי הין שמן וחצי הין זין. כמוכן שגם בחגים וימים טובים מקריבים את קרבן התמיד בבקר ובין הערבים.

תהלים / יום כ"ב לחדש פרקים ק"ו-ק"ז

פרק ק"ז מתחיל במלים "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" – אנו מודים לה' על רוב חסדו שהוא

המילה הראשונה הודו- מלשון תודה, יש לה משמעות נוספת- להודות במשהו.

במה מודים?

הצמח צדק מסביר שאנו יודעים שה' בורא את העולם מדי רגע מחדש ונמצא בתוכנו מדי שניה. אבל אנו לא רואים זאת. לכן אנו צריכים **להודות** בעבודה שזו אמת.

אבל כאשר משיח יבוא, לא נצטרך להודות בכך אלא כלם יוכלו לראות זאת בעיניהם.

תניא / אגרת התשובה פרק ז' (כ"ב תמוז שנה פשוטה)

כשיהודי עובר עברה, הנשמה שלו נפרדת מה' והיהודים נמצאים חס ושלום בגלות. כאשר אדם חושב על כך, זה יעזר לו לא לרצות לעבור שום עברה שוב.

ישנם שני סוגים של עברות, אותם נוכל להבין באמצעות משל: תארו לעצמכם יום שטוף שמש, השמש זורחת, השמים כחולים. אבל מה אם היה זה יום של סופת רעמים? השמים היו מתכהים, עננים גדולים וכבדים מסתירים את עין השמש, ואין ביכלתנו לראותה זורחת. זו בעצם כמו עברה גדולה. לפעמים, זהו יום שמש ואחרי כמה דקות השמש פתאום מסתתרת מאחורי ענן. עדין יש אור, אבל איננו יכולים לראות השמש בבהירות. זה כמו עברה קטנה. אם יש הרבה עננים קטנים, זה ידמה ליום מענן, והשמים יכולים להתכהות בכל אופן.

אותו דבר בנוגע לעברות! הרבה עברות קטנות יכולות לגרום לאדם להרגיש חס ושלום נפרד מה' בדיוק כמו עברה גדולה.

היום יום / כ"ב תמוז

היום הרבי אומר כיצד דרכי החסידות יוצרים הבדל בבית ובחיים שלנו.

1. כאשר שומעים פתגם חסידי- גורם לנו להרגיש כמו חסיד, הוא מסיר את הלכלוך ממוחנו ועוזר לנו להיות פחות מבולבלים.

2. כאשר מקיימים מנהג חסידי- הוא מאיר את ביתנו (ליכטיג).

נגון חסידי- מיוחד מאד, מחזק את הבטחון שלנו בה' ואנו יודעים שהכל יהיה בסדר. הנגון מביא שמחה ושומר על כל המשפחה מפני החשכה של העולם.

ספר המצוות / מצות לא תעשה קמ"ט, עשה קל"ב

היום לומדים שתי מצוות:

1. **מצוות לא תעשה מ"ט**- למי שאינו כהן אסור לאכול את חלקי הקרבנות הנקראים "קדשי קדשים"- החלק הכי קדוש מהקרבנות.

2. **מצוות עשה קל"ב**- כשאדם מביא את הבכורים שלו לבית המקדש הוא צריך להקריא "מקרא בכורים" להודות לה' על כל מה שעשה עבורנו ולומר את החלקים מההגדה שמדברים אודות הנסים שה' עשה לנו וכיצד הציל אותנו מזמנו של יעקב אבינו.

רמב"ם / הלכות בבורים פרקים ג', ד', ה'

היום לומדים עוד על בבורים ומתחילים גם ללמוד על הפרשת חלה.

פרק ג' – יש שבע דברים שצריכים לבצע כדי לקיים את מצוות בבורים כראוי:

1. להביא את הבבורים לירושלים
2. להביא אותם בסל
3. לומר קטעים מיוחדים בהם אנו אמרים לה' שהביאנו אותם.
4. להביא קרבן שלמים
5. להביא בשירה
6. להניף את הבבורים (בדומה ללולב- ונקרא "הנפת הבבורים")
7. להשאר לילה בירושלים.

פרק ד' – יש זמנים שבהם אדם לא צריך לקיים את שבעת הדברים האלו למשל אשה לא מקריאה את הקטע המיוחד (ישנם מלים בקטע שהן מתאימות רק לגברים לומר).

פרק ה' – מתחילים ללמוד אודות הפרשת חלה. למרות שאת המצוה צריכים לקיים רק בארץ ישראל, בימינו מקיימים אותה בכל רחבי תבל כדי שלא תשכח מאתנו המצוה.

אם אתם צעירים, אתם עלולים שלא להבין מדוע כל כך קשה לקיים את המצוות האלה. זה בגלל שהיצר הרע לא מגיע עד גיל מבוגר יותר, בדרך כלל גיל שמונה או תשע ולפעמים בתקופת הבר/ בת מצוה.

~

מתחילים ללמוד סדרה חדשה של הלכות ברמב"ם על שמירת הקדושה של עצמנו על ידי אכילת בשר.

האכל שאנו אוכלים הוא מאוד חשוב, היות והוא נעשה חלק מאתנו. ברמב"ם היום לומדים על חיות ועופות כשרים ולא כשרים.

אתם יודעים אלו סימנים יש לחיות כשרות?

- מעלות גרה (בולעות את האכל ואחר כך מעלות אותו חזרה, ולועסות שוב ושוב).

מפריסות פרסה ושוסעת שסע – יש להן רגלים שמחלקות בתחתית.

התורה מלמדת אותנו את השמות של עשרים וארבע צפורים שאינן כשרות, כל יתר הסוגים הם כשרים. אבל אם אינכם מכירים את כל סוגי העופות וכיצד הם נראים, מתר לאכל רק את העופות שיודעים שהם כשרים.

הרמב"ם גם נותן סימנים כיצד נבדיל בין עופות כשרים ולא כשרים. דרך אחת להבדיל ביניהם היא הידיעה שעופות לא כשרים הם דורסים- טורפים עופות שיותר קטנים מהם ואוכלים אותם. התדעו לומר שם של עוף כשר?

דרכי החסידות / הלכות בית הבחירה - שערי ניקנור

במעלה חמש עשרה המדרגות שהובילו לתוך העזרה, במקום שבו היה המקדש, היו שני שערים גדולים שנקראו "שערי ניקנור". השערים האלה לא היו רגילים, הם היו היחידים בכל בית המקדש

שלא היו מצפים בזהב ונקראו בשם של אדם.

מדוע? ניקנור היה יהודי שאהב מאד את בית המקדש ורצה להכין משהו מיוחד לכבודו. הוא החליט לקחת את כל כספו ולנסע לאלכסנדריה במצרים. שבו היו מסגרי נחשת שיזעו להכין את העבודות היפות ביותר בתבל.

הוא שלם להם הרבה מאד כסף כדי שיכינו שתי דלתות לבית המקדש מהנחושת היפה ביותר שיכל לקנות בכספו. הם עבדו קשה מאד, והכינו שתי דלתות מדהימות ביופין. ניקנור שלם להם ושכר ספינה כדי להוביל את הדלתות הכבדות לארץ ישראל.

בדרך, הייתה סופה גדולה והמלחים חששו שהספינה עומדת לטבע. "זה בגלל דלתות הנחשת הכבדות" הם קראו.

אפלו שניקנור התחנן שלא לעשות זאת, הם זרקו את אחת הדלתות לים. בתחלה היה נראה שמצב האנייה השתפר, אבל בהמשך האנייה שוב החלה להתנועע והם חששו שהיא עומדת לטבע.

המלחים רצו להשליך גם את הדלת השנייה לתוך המים, אבל בפעם הזו ניקנור אחז בדלת בחזקה וקרא: אם אתם משליכים את הדלת הזו, תצטרכו להשליך אותי יחד איתה."

המלחים כמובן לא רצו לעשות זאת, ותכף שככה הסופה והספינה הגיעה לארץ ישראל.

ניקנור היה מאד עצוב על כך שרק דלת אחת של בית המקדש הצליחה להגיע - אבל אז הוא ראה משהו זוהר בתוך המים - הדלת השנייה!!!

הדלת השנייה לא טבעה, למרות שהייתה מאד כבדה, היא צפה מאחורי הספינה לאורך כל הדרך לארץ ישראל.

החכמים החליטו שלא לצפות את הדלתות האלה בזהב, כדי שכלם יוכלו לראות את הנס שה' עשה.

הדלתות האלו היו מאד כבדות, היו צריכים 20 כהנים כדי לפתח אותם. פתחו אותם רק בשבת ובמים טובים או אם המלך היה שם. בימים האחרים היו נכנסים לעזרה דרך דלתות קטנות יותר שהיו מצבות מצדי שער ניקנור.

גאולה ומשיח / לא יהיה עוד יצר הרע

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הנביא יחזקאל חי במהלך תקופת חרבן בית המקדש הראשון. הוא התנבא נבואות רבות על הגאולה האמתית והשלמה וגם על פרטים רבים של בית המקדש השלישי.

הנה אחת הנבואות על זמן המשיח. הנביא אומר שה' יקח מאתנו את יצר הרע! נרצה לעשות רק דברים טובים!

ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר

ונתתי לכם לב חדש - ה' אומר אתן לבני ישראל לב חדש (ללא יצר הרע)

ורוח חדשה אתם בקרבכם - ואתן בכם רגשות חדשים (שרוצים רק לעשות טוב)

והסרתי את לב האבן מבשרכם - אסיר מכם את לב האבן (היצר הרע שמנסה למנוע מאתנו לקיים מצוות)

ונתתי לכם לב בשר - אתן לכם לב רך (ובו רק יצר הטוב שרוצה לעשות רק את מה שנכון לעשות).

(ראה יחזקאל, ל"ו, כ"ו)